

насъ долетяха звуцитѣ на турската военна музика; въ този моментъ забелязахме да иде къмъ насъ единъ турски парламентьоръ, който ни предаде едно печатано копие на телеграма, която известяваше за съглашението постигнато между турското и наше правителство за прекратяване военнитѣ действия, при което сжшия ни заяви, че турцитѣ не ще предприематъ никакви по-нататъшни действия, а само ще се отбраняватъ, ако ние продължимъ нашето настѣпление къмъ селото. Незабавно отправихме телеграмата на бригадниъ генералъ, който я връчи на Генерала Гурко. Вестъта, която носѣше телеграмата, бѣ голѣма изненада за всички ни и ние радостно я посрѣщнахме. Най-после войната ще се свърши и ще настѣпи край на нашитѣ тегла и мъчения.

Първата ни работа бѣ да приберемъ труповѣтъ на падналитѣ наши войници, които занесохме въ църквата на село Чумурлий, гдето на 29 декември следъ богослужението погребяхме въ обща братска могила; тамъ положихме останкитѣ и на нашия славенъ ротенъ командиръ, капитанъ Краснокуцки. Сжщия денъ следъ обѣдъ нашия генералъ — бригадиръ изпрати парламентьоръ при турцитѣ съ покана да ни дойдатъ на гости. Турскиятъ паша веднага се отзова на нашата покана и придруженъ отъ наши казаци съ превързани съ кърпа очи, биде доведенъ предъ нашия генералъ. Започна богато угощение, музиката непрекъснато свирѣше, казацитъ запѣха, червено вино се лѣеше като рѣка и веселието продължи чакъ до тъмна вечеръ — време, когато нѣмаше вече никаква опасностъ отъ прозорливостъта на пашата, за да го върнемъ въ лагера му съ незавързани очи. Презъ цѣлия денъ на 29 декември ние не получихме никакъвъ отговоръ по изпратената телеграма и едва на 30 декември сутринъта се получиха сведения отъ нашитѣ разѣзди, че турскитѣ части били напуснали цѣлата позиция и евакуирали село Ново село. Едва сега забелязахме голѣмата хитростъ, къмъ която бѣше прибѣгналъ турския военачалникъ — телеграмата бѣше скроена за да забавятъ нашето настѣпление, тъй като критическото положение, въ което бѣха изпаднали, ги доста застрашаваше: щѣха да бждатъ изловени всички въ плѣнъ. Не ни оставаше нищо друго, освенъ да се помжчимъ да поправимъ сторената